

det gør nogen Virkning paa Kreditforeningens Status i det hele taget. Man behøver altsaa ikke at gribe til Anvendelsen af det solidariske Ansvar. — Jeg skal nu blot nævne et Eksempel til, netop et Eksempel, som jeg lægger Vægt paa, fordi det der vil blive særlig haardt, naar man skal gaa ned til den lave Grænse for Ublaas, som er foreslaaet af Flertallet. Det gælder et Pant, hvor Ejendommen har en Værdi af 100,000 Kr. og de særlige Maskiner en Værdi af 20,000 Kr. Der kan man altsaa efter mit Forslag laane Halvdelen af 120,000 Kr., det er 60,000 Kr. Men en Saantager, der modtager dette Laan, vil komme til i de første 5 Aar at indbetale 6,000 Kr., i Løbet af de 4 næste Aar 5,000 Kr., altsaa i alt 11,000 Kr. Han vil altsaa i en kort Aarrække have indbetalt alt, hvad der svarer til Ublaaset i Maskinerne. Jeg tror rigtig nok, at herigennem faar man en saadan Betyggelse for Kreditforeningens Virksomhed, at man vel kan forbyde at gaa til den Regel, der er opstillet i Regeringens Forslag.

Med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 18 skal jeg kun henvise til, at man behøver jo ikke, saaledes som den ærede Ordfører gjorde, at henvise til Betydningen eller Mangel paa Betydningen af det subsidære Ansvar, som disse to Afdelinger skulle have over for hinanden, thi der er jeg enig med ham om, at man kommer aldrig til at anvende dette subsidære Ansvar; men denne Deling, her er foreslaaet, faar Betydning alligevel, nemlig for saa vidt som de smaa Ejendomme principalt skulle bære deres Tab for sig, og er det rigtig — og det erkender jeg, det er, det siger Flertallet jo ogsaa, at det netop er de smaa Ejendomme, der have Risikoen — vil det jo lede til, at de smaa Ejendomme forholdsvis ville komme til at bære en større Del af Tabet. Vi kunne altsaa faa den Situation ud af det, at naar vi naa til, at de store Ejendomme kunne begynde at afstrive paa Gælden, fordi nu er Reservesonden naaet op til den foreskrevne Størrelse af 10 pCt., har den lille Afdeling muligvis, og efter hvad vi jo ere enige om, sandsynligvis taget flere Tab paa Panten, saaledes at den maa vente endnu længere, inden den kan komme til at afstrive paa Laanet. — Det er dette, der vil fremkomme som Følge af Delingen, og det er derfor, jeg gentager det: Det er en meget daarlig Hjælp, man her vil hde til Ejere af smaa Ejendomme.

Breinholt-Bandborg: Jeg antager, at man ikke vil være mig helt utaknemmelig for, at jeg ikke agter at optage nogen læn-

gere Debat, hverken med den højtærede Minister eller med den nuværende Ordfører saa lidt som med den forhenværende Ordfører for denne Sag. Jeg kan saa meget bedre lade det være, som jeg under min Motivering af Mindretallets Vædringsforslag tror at have faaet sagt omtrent det, som kunde være til Nytte. Nødt er jeg dog til at henvende et Par Ord til den ærede Ordfører (Koch), der fandt det tilladeligt som et meget ungt Medlem her i Tinget at hovemesterere et meget gammelt Medlem af Tinget og hovmesterere ham i en overlegen, bitter og jeg turde vel sige haanlig Tone, men naar han fandt det stemmende med Smag og med god Takt, saa kunde jeg dog nok gøre Fordring paa, at de Ting, han lod mig høre, vare citerede rigtigt, men ikke een af de Udtalelser, han lagde mig i Munden, har jeg brugt. Han begyndte først med at sige, at jeg havde rost mig af min Standhaftighed. Ikke et Ord har jeg sagt om dette hverken i Betænkningen eller her. Han gif dernæst over til at sige, at jeg har begaaet den Uforstammedhed mod Industrien at sammenligne den med Kreti og Pleti, der vilde tage de gode bestaaende Kreditforeningers Navn. Men det har jeg ikke sagt. Jeg har sagt, at de, der havde et godt Navn i sin Almindelighed, holdt ikke af at se det drive om som herreløst Gods, som Kreti og Pleti kunde tage. Derfra er jeg gaaet over til Kreditforeningerne (Koch: Det bliver vist det samme). Nej, det bliver ubetinget ikke det samme. Ligeledes sagde det ærede Medlem, at jeg havde sagt, at alene de ubeskyttede Industrier vare sunde. Aldrig har jeg sagt det. Det, jeg har sagt, er, at naar en ikke-toldbeskyttet Industri bestaar, er der allerede derigennem et Bevis for, at det er en sund Industri, og derfor kunde man gerne gaa lidt videre i Laan til dem end til andre, da de ikke vare udsatte for en Toldreformens Ulemper. Den ærede Ordfører har i Virkeligheden været værre end Don Quixote. Don Quixote fægtede mod Vejrmøller, det har det ærede Medlem ogsaa gjort, men den ærede Ordfører har bygget Vejrmøllerne op selv, som han skulde fægte imod. Jeg skal dermed lade den ærede Ordfører ligge og vende mig til den ærede forhenværende Ordfører (B. G. C. Jensen) og sige, at det var ikke lidet interessant at høre ham demastere sine Miner fra Behandlingen her for 3 Aar siden, og hvorledes han havde bragt Landstinget paa Gled og faaet det til at vedtage Ting, som han nu erklærer ikke at ville stemme for. Det var jo ganske interessant; men samtidig med, at denne Demastering har sin Interesse, taffer